

ITINERARI: COLLDEJOU – SALT DE LES SOQUES – FONT DEL BULLIDOR – COLL DEL GUIX - COLLDEJOU

Sortim des de la plaça de l'Església i agafem el carrer que ens portarà cap a la carretera (1). Baixem uns metres per la carretera fins que passem el poble i trobem un senderó a mà esquerra (2). El seguim cara avall passant entre conreus i travessem el Barranc de la Font del Noguier, fins arribar altre cop a la carretera (3). La creuem i continuem per un sender entre camps d'avellaners, dirigint-nos cap a l'obaga de la Serra de Llaberia. Després de resseguir un tros del barranc de les Estellades, sortim a una pista marcada com a PR (4) i la seguim a la dreta. El PR fa dues dreceres per estalviar-se tombs de pista, les agafem i sortirem altre cop a la pista (5), al costat d'una gran bassa situada en una esplanada, que és un bon mirador. Deixem el PR i continuem per la pista en direcció al Coll del Guix, encarant-nos cap a la Mola de Colldejou. Al Coll del Guix (6) trobem un encreuament de senders, agafem a la dreta el GR 7 que ens durà de tornada al poble. Seguim els pals indicadors que ens mostren el camí, deixant diverses pistes a dreta i esquerra, continuant sempre pel GR. Entrem al poble per la part més enlairada, i baixem pel carrer principal fins arribar a la plaça de l'Església.

FONT

100 m

MIDE (Mètode per a la Informació d'Excursions)

Temps de caminar 2 h

Ascensió acumulada 307 m

Desnivell màxim 256 m

Distància horitzontal 6,8 km

Tipus de recorregut circular

Severitat en el medi natural 1

Dificultat d'orientar-se en l'itinerari 1

Dificultat de desplaçament 2

Quantitat d'esforç necessari 2

Rang d'I a 5 de menor a major grau
Font: www.euromide.info

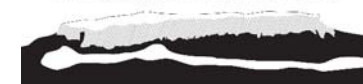
LES OBAGUES DE LA SERRA COLLDEJOU

DESCOBERTA DEL TERRITORI A RECER DE LA SERRA

Itinerari que ens endinsarà en l'obaga de la Serra de Llaberia, custodiada pels punts més culminals de la Serra, dels que en sobresurt la Miranda, amb el radar meteorològic al capdamunt. Sota el seu esguard transcorren els antics camins de comunicació entre pobles, com el camí que uneix Colldejou amb Pratdip, actualment senyalitzat com a PR-C 96, o el que l'uneix amb Llaberia, marcat com a GR 7.

A mida que penetrem en els contraforts de la Serra, els ufanosos camps d'avellaners donen pas als conreus engolits pel bosc, on encara s'observen els marges i les rases construïdes per canalitzar les aigües. Els diversos braços del barranc de les Estellades solquen aquesta fondalada, dita La Tallada Vella i dominada pel petit cim del Perpinyol. L'ascens gradual ens ofereix espectaculars panoràmiques sobre la plana del Camp de Tarragona. En dies clars hi destaca l'encimbellada ermita de la Mare de Déu de la Roca, custodiada per la Muntanya Blanca i la Muntanya de l'Areny.

CONSORCI
SERRA DE LLABERIA

LA SERRA DE LLABERIA

La Serra de Llaberia se situa a la Serralada Prelitoral, entre les Muntanyes de Prades i les Muntanyes de Vandellòs i Tivissa. Comprèn les comarques del Priorat, Baix Camp i Ribera d'Ebre, i inclou cims amb alçades superiors als 900 m sobre el nivell del mar.

Actualment, part de la superfície està protegida sota la figura d'Espai d'Interès Natural. La vegetació dominant és la pròpiament mediterrània, formada sobretot per brolles arbrades amb pins i alzinars, i comunitats d'ambients rocallosos, amb la presència d'alguna roureda seca i alguna teixeda aïllada a les obagues (ambdues d'ambient eurosiberià). La fauna és molt rica i diversa, destacant el grup dels invertebrats, que troben refugi a les nombroses coves i avencs càrstics de la Serra.

El poblament humà se situa sobretot als voltants de la Serra de Llaberia, amb un únic nucli de població en l'abrupte interior, el poble de Llaberia.

Fruit de les inquietuds de la gent del territori, l'any 2004 els ajuntaments de Capçanes, Colldejou, Marçà, la Torre de Fontaubella, Pratdip i Tivissa constituïren el Consorci per a la Protecció i Gestió de l'Espai Protegit d'Interès Natural de la Serra de Llaberia. Aquest ens té per objectiu preservar, revaloritzar i gestionar integralment l'espai natural, i compta amb un equip tècnic que ja ha realitzat diversos estudis i accions per a fomentar-ne el coneixement i conservació.

ITINERARI: COLLDEJOU – SALT DE LES SOQUES – FONT DEL BULLIDOR – COLL DEL GUIX - COLLDEJOU

El municipi de Colldejou compta amb un terme molt muntanyós, d'aproximadament 14,48 km², i amb una població de 187 habitants, tots ells concentrats al nucli urbà. La complicada orografia del poble inclou muntanyes que són punt de referència a tot el Camp de Tarragona, com la majestuosa Mola de Colldejou, i els cingles de la Miranda, la Creu i el Cavall Bernat, totes elles concentrades a la meitat occidental del terme. Aquest imponent relleu condiciona l'activitat econòmica del territori, fent que actualment bona part del terme sigui poc apte per al conreu. Antigament però, l'ús agrícola arribà a "domesticar" aquest terreny tant abrupte, activitat de la qual només en resten els vestigis de les construccions de pedra seca: marges, rases i petites edificacions, totes elles ben visibles en aquest itinerari.

La naturalesa càrstica d'aquestes muntanyes origina una gran varietats de formes i relleus, com els esmentats anteriorment, així com diverses fonts en els punts on els terrenys calcaris contacten amb materials més impermeables. Una d'elles és la Font del Bullidor, la qual alimenta una gran bassa situada en una esplanada que ens fa de mirador sobre el Camp de Tarragona.

Un altre punt de referència és el Coll del Guix, situat en un lloc estratègic on es troben els camins que comuniquen Colldejou amb Llaberia, i també amb la Mola, la Miranda i Pratdip. El nom prové dels estrats de guix que afluïren a la zona i que tenen per indicador el ruac (*Ononis tridentata*). Es tracta d'una petita planta de flors rosades adaptada a altes concentracions de guix en el sòl i que aquí apareix acompanyada per altres espècies pròpies de la brolla de romaní. En aquest punt també hi conflueix un altre hàbitat d'interès, com és la pineda de pinassa, que fou objecte d'un projecte de conservació i millora per part del Consorci de la Serra de Llaberia. Aquesta espècie de pi és força apreciada per la seva fusta, ja que normalment els troncs són molt rectes i permet aprofitar-los per fer pals, bigues, etc.

Des del Coll del Guix es pot accedir ràpidament a la Mola de Colldejou, possiblement un dels indrets més coneguts i visitats de tota la Serra de Llaberia. Aquesta imponent Mola calcària s'erigeix al nord-oest del poble i, vista des de lluny, sembla que siguin els peus d'un gran gegant adormit, la Serra de Llaberia. La resta del cos del gegant la dibuixen tots els cims existents entre el Montredon i la Miranda, ambdós inclosos.

* **ADHOC**
sostenibilitat ambiental

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
i Habitatge

